

at der er Disciplin i Hæren, thi er der noget Parti i Landet, der hævder Disciplinen og kræver Disciplin, er det det socialdemokratiske Parti. Vi saa jo, hvordan det gik min ærede Ven, det ærede Medlem fra Odense (Marott), da der var Tale om Sporvejsstrejken og om denne Fodsportsforening, de havde dannet her i København, som de socialdemokratiske Fynboer tillod sig at kritisere, og hvor de krævede, at de maatte faa en rimelig Frihed til overhovedet at kritisere. De fik over Næbbet derovre, for der er Disciplin i den socialdemokratiske Lejr. (Marott: Aah!) Ja, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds siger Aah! Han har jo rettet Ryggen siden, men i det Øjeblik bøjede det ærede Medlem Hovedet under den Disciplin, som hersker i den socialdemokratiske Lejr.

Oberst Lund-Larsen lod, efter at det, jeg har meddelt, var foregaaet, Underofficererne ved Regimentet sammenkaldte og paalagde dem, at de nu skulde tilkendegive ham, om det virkelig var deres Mening: at demonstrere paa den Maade, der var Udsigt til, at de vilde demonstrere, ved, at de, uagtet de havde sagt, at de ikke ønskede Redaktør Christiansen til Stede, dog vil holde Fest og hylde ham. Det viste sig da, at ved den Afstemning, som nu fandt Sted mellem Underofficererne, var der ikke en af dem, som holdt paa, at Generalforsamlingsbeslutningen om at indbyde den vedkommende Redaktør skulde opretholdes. De undlod at indbyde ham, Obersten kom til Stede ved Festen og holdt sin Tale, og efter hvad jeg ved, er det gaaet meget pænt og hyggeligt til ved den nævnte festlige Sammenkomst. Det er det, som foreligger om denne Sag. Og naar det ærede Medlem derpaa byggede sit Angreb paa Officererne og deres Optræden overfor Underofficererne og føjede til i Slutningen af sin Tale, at nu var der kun eet tilbage, og det var, at Krigsministeren skulde forsyne hver af Officererne med en Hundepisk, synes jeg, at det ærede Medlem er kommet langt ud over det tilbørlige og det tilladelige i en Diskussion om disse Forhold.

Hvad endelig mit Forhold til Underofficererne angaar, har det ærede Medlem ikke Grund til at fremsætte nogen Beklagelse, thi jeg har paa mange Maader imødekommet Underofficerernes Krav. Jeg har udstedt Regler, som i høj Grad indskrænker den Ret, Officererne i tidligere Tid havde til at ikende Underofficererne Straf, jeg har med Hensyn til de Kursus,

der er etableret for Underofficererne, indrettet det saaledes, at Underofficererne er med til at planlægge disse Kursus og er med i Ledelsen af disse Kursus. Jeg har, hvor der har været Tale om Interesser for Underofficererne, i et enkelt Forhold indkaldt Underofficerer fra alle Vaabenarter til Forhandling i Krigsministeriet med Ministeriets Embedsmænd og med mig om dette Forhold. Der er ikke nogen tidligere Forsvarsminister, der har foranstaltet en saadan direkte Forhandling mellem Underofficerer fra de forskellige Afdelinger og Ministeriets Embedsmænd, som jeg her har gjort. Naar jeg ikke har ønsket at modtage den Deputation, der vilde forhandle med mig om Oprettelse af en Landsforening af Underofficerer, er det simpelt hen af den Grund, at det var et overflødigt Emne at diskutere. Jeg har min Opfattelse af dette Forhold, og en Forhandling om denne Sag vilde være ørkesløs fra begge Sider. Nu glæder det mig imidlertid at se i et Bladreferat — jeg forudsætter, at dette Bladreferat er rigtigt, og jeg gør det, uagtet jeg selvfølgelig ser med en vis Skepsis paa Meddelelser om Hæren i de forskellige Blade —, at en Del Andelshavere i Underofficersbladet er traadt sammen i Aarhus og der har vedtaget en Resolution, hvori det betydes Bladets Redaktør, at al Diskussion i Bladet om Oprettelsen af en Landsforening for Underofficerer bør ophøre, ligesom der udtales en Misbilligelse baade af den Maade, hvorpaa ledende Mænd indenfor Hæren er blevet omtalt i Bladet, og særlig af en bestemt Artikel, hvori det anbefales at danne en Landsforening uanset Krigsministeriets Stilling til Sagen. Hvis det er rigtigt, kan det kun glæde mig, at Underofficererne indser, at den Maade, hvorpaa Redaktør Christiansen taler deres Sag i Underofficersbladet, snarere er til Skade end til Gavn for Underofficererne. Hvad vilde man sige, hvis Officererne havde et Blad og, hver Gang det Blad udkom, lod det indeholde de mest fornærmelige Angreb paa Underofficerstanden? Det vilde man finde utilbørligt. Men er det utilbørligt, saa er det ogsaa utilbørligt, at Underofficersbladet stadig indeholder ubeføjede Angreb paa Officererne og stadig søger at sætte Strid og Splid mellem Officerer og Underofficerer.

Det ærede Medlem mente, at alting kunde blive godt, hvis jeg vilde ophæve Forskellen paa Officerer og Underofficerer. Det kan jeg ikke gøre uden Lovændring. Det er Lovens Bud, at der er to Befaa-